सगः प्रमित्र नाम कि नाम हिम्म मुख्य ति सित्त स न्यदृष्टः। स्तुर त्रभाम गड्ड नमध्यवित्त कानां वपुर्वे। मचरं प्रपेदे॥ प्रशा अय प्रभावीपनतेः कुमारं कला द्रमात्येरवकी व्यप्रयोः। उवाच वागमी दश्रन प्रभाभिः संविद्वितोरः स्थलतार हारः॥ प्रशा

सदित। किलिन स्रये सहसी वपुः शरीरं प्रपेदे प्राप कि स्ता नागरूपं नागस्य हस्तिनोरूपं शरीरमृतस्य व्यक्ता कि सः विद्धमाचा विद्धएव पुं किं॰ सः तिहस्तितमैन्य दृष्टः तेन वृत्तान्तेन विस्तिता श्रास्त्र्ययं युक्ता ये सैन्याः सेनाया भवा स्तिर्दृष्टः कि वपुः स्पुरुप्तभामण्डल मध्यवित्तं स्पुरतः प्रकाश मानस्य प्रभाणां कान्तीनां मण्डलस्य मध्ये वर्त्तितुं शोलमस्य तत् पुं किं॰ वपुः कान्तं रस्यं पुं किं॰ वपुः खोमचरं बोित्तं शालमस्य तत् पुं किं॰ वपुः कान्तं रस्यं पुं किं॰ वपुः खोमचरं बोित्तं शालाशे चरित गच्छिति तत् ॥५१॥ स्रयोति। श्रयानन्तरं वास्ती वक्ता सः कुमारमजम्यवाच जक्तवान् किं स्ता पृष्येः कुमारमजमवकीर्थाभिष्टस्य किं पृष्येः प्रभावापनतः प्रभावेण महिलोपनतेः प्राप्तेः पुं किं॰ पृष्येः कन्त्यद्वमात्यः कल्यस्वा दुत्त्यनेः किं वाग्मी दशनप्रभाभिः दशनानां दन्तानां प्रभाभिः कान्तिभः सम्बर्द्धतारः स्वर्द्धते। विद्धं प्रापित जरस्यले वचित्त तारोमहान् हारो येन सः ॥५२॥